

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- Verordening (EG) nr. 1789/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1
- * Verordening (EG) nr. 1790/2002 van de Commissie van 8 oktober 2002 houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen 3
- * Verordening (EG) nr. 1791/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 houdende erkenning van de in Marokko verrichte, aan invoer in de Europese Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit 7
- * Verordening (EG) nr. 1792/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 449/2001 ten aanzien van de aanvraag om vervroegde betaling van de steun voor tomaten voor het verkoopseizoen 2002/2003 9
- * Verordening (EG) nr. 1793/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van de geraamde olijfolieproductie en van het bedrag van de productiesteun per eenheid dat mag worden voorgeschoten 11
- * Verordening (EG) nr. 1794/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 1249/2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2366/98 houdende uitvoeringsbepalingen van de productiesteunregeling voor olijfolie voor de verkoopseizoenen 1998/1999 tot en met 2003/2004 13
- * Verordening (EG) nr. 1795/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1623/2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt 15
- * Verordening (EG) nr. 1796/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1491/2002 houdende uitvoeringsbepalingen van de bij de Verordeningen (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad vastgestelde specifieke maatregelen voor wijn ten behoeve van de ultraperifer gebieden 19

Inhoud (vervolg)	Verordening (EG) nr. 1797/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst	20
	Verordening (EG) nr. 1798/2002 van de Commissie van 9 oktober 2002 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit	23
	Hof van Justitie	
	* Wijzigingen van het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van 17 september 2002	24
<hr/>		
	II <i>Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Commissie	
	2002/778/EG:	
	* Beschikking van de Commissie van 9 april 2002 betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunregeling C 74/2001 (ex NN 76/2001) en de steunregeling die België voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de diamantsector ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1345)	25

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1789/2002 VAN DE COMMISSIE
van 9 oktober 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 oktober 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 9 oktober 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	68,3
	096	44,6
	999	56,5
0707 00 05	052	92,6
	999	92,6
0709 90 70	052	82,6
	999	82,6
0805 50 10	052	59,7
	388	64,0
	524	62,2
	528	53,5
0806 10 10	999	59,9
	052	110,3
	064	124,7
	400	208,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	147,7
	096	41,3
	388	127,7
	400	59,1
	512	89,3
	804	76,4
0808 20 50	999	78,8
	052	95,3
	999	95,3

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1790/2002 VAN DE COMMISSIE**van 8 oktober 2002****houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2002 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 173, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de artikelen 173 tot en met 177 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is bepaald dat de Commissie periodieke eenheidswaarden vaststelt voor de producten die zijn omschreven in de in bijlage 26 van genoemde verordening opgenomen klasse-indeling.

- (2) De toepassing van de regelen en maatstaven bepaald in voornoemde artikelen op de gegevens die overeenkomstig het bepaalde in artikel 173, lid 2, van voornoemde verordening aan de Commissie zijn medegedeeld, leidt ertoe voor de betrokken producten de eenheidswaarden vast te stellen die zijn vermeld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De eenheidswaarden bedoeld in artikel 173, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden vastgesteld zoals in de in de bijlage opgenomen lijst vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 oktober 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 oktober 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.⁽²⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.⁽³⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 68 van 12.3.2002, blz. 11.

BIJLAGE

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nieuwe aardappelen (primeurs) 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Uien (andere dan plantuitjes) 0703 10 19	18,77	139,43	170,63	11,81
1.40	Knoflook 0703 20 00	152,88	1 135,68	1 389,78	96,16
1.50	Prei ex 0703 90 00	80,00	594,28	727,25	50,32
1.60	Bloemkool 0704 10 00	55,28	410,65	502,53	34,77
1.80	Witte kool en rode kool 0704 90 10	41,13	305,53	373,90	25,87
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,33	558,44	38,64
1.100	Chineze kool ex 0704 90 90	42,28	314,08	384,35	26,59
1.110	Kropsla 0705 11 00	90,36	671,24	821,43	56,84
1.130	Wortelen ex 0706 10 00	34,84	258,81	316,72	21,91
1.140	Radijs ex 0706 90 90	132,46	983,98	1 204,14	83,32
1.160	Erwten (Pisum sativum), peultjes daaronder begrepen 0708 10 00	409,95	3 045,30	3 726,67	257,86
1.170	Bonen:				
1.170.1	— Bonen (Vigna spp., Phaseolus spp.) ex 0708 20 00	95,68	710,76	869,79	60,18
1.170.2	— Bonen (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	54,23	402,85	492,98	34,11
1.180	Tuinbonen ex 0708 90 00	157,74	1 171,77	1 433,95	99,22
1.190	Artisjokken 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Asperges:				
1.200.1	— Groene ex 0709 20 00	460,24	3 418,90	4 183,87	289,49
1.200.2	— Andere ex 0709 20 00	372,37	2 766,15	3 385,07	234,22
1.210	Aubergines 0709 30 00	109,01	809,76	990,95	68,57

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bleekselderij (<i>Apium graveolens</i> L., var. Dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	100,48	746,42	913,42	63,20
1.230	Cantharellen 0709 59 10	1 043,98	7 755,23	9 490,43	656,67
1.240	Niet-scherpsmakende pepers 0709 60 10	99,88	741,94	907,94	62,82
1.270	Bataten (zoete aardappelen), geheel, vers (bestemd voor menselijke consumptie) 0714 20 10	102,82	763,81	934,71	64,67
2.10	Kastanjes (<i>Castanea</i> spp.), vers ex 0802 40 00	176,48	1 310,98	1 604,31	111,01
2.30	Ananassen, vers ex 0804 30 00	133,90	994,70	1 217,27	84,23
2.40	Avocaten, vers ex 0804 40 00	210,38	1 562,82	1 912,49	132,33
2.50	Guaves en manga's, vers ex 0804 50 00	156,38	1 161,69	1 421,62	98,37
2.60	Sinaasappelen, andere dan pomeransen (bittere oranjeappelen), vers:				
2.60.1	— Bloedsinaasappelen en halfbloedsinaasappelen 0805 10 10	45,97	341,49	417,89	28,92
2.60.2	— Navels, navelines, navelates, salustiana's, verna's, valencia lates, maltaises, shamoutis, ovalis, trovita, hamlins 0805 10 30	43,02	319,59	391,10	27,06
2.60.3	— Andere 0805 10 50	43,98	326,71	399,80	27,66
2.70	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), vers; clementines, wilkings en dergelijke kruisingen van citrusvruchten, vers:				
2.70.1	— Clementines ex 0805 20 10	93,65	695,68	851,33	58,91
2.70.2	— Montreales en satsuma's ex 0805 20 30	87,53	650,22	795,70	55,06
2.70.3	— Mandarijnen en wilkings ex 0805 20 50	81,16	602,91	737,81	51,05
2.70.4	— Tangerines en andere ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	54,73	406,54	497,50	34,42
2.85	Lemmetjes (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), vers 0805 50 90	133,35	990,62	1 212,27	83,88
2.90	Pompelmoezen en pomelo's of grapefruit, vers:				
2.90.1	— Witte ex 0805 40 00	33,12	246,03	301,08	20,83
2.90.2	— Roze ex 0805 40 00	61,68	458,19	560,71	38,80

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Druiven voor tafelgebruik 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Watermeloenen 0807 11 00	44,68	331,91	406,17	28,10
2.120	Andere meloenen:				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (daaronder begrepen Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (daaronder begrepen Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	63,32	470,37	575,61	39,83
2.120.2	— Andere ex 0807 19 00	126,69	941,13	1 151,70	79,69
2.140	Peren:				
2.140.1	— Peren — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Peren — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andere ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikozen ex 0809 10 00	149,44	1 110,12	1 358,50	94,00
2.160	Kersen 0809 20 95 0809 20 05	596,40	4 430,36	5 421,63	375,14
2.170	Perziken 0809 30 90	114,50	850,56	1 040,87	72,02
2.180	Nectarines ex 0809 30 10	114,50	850,56	1 040,87	72,02
2.190	Pruimen 0809 40 05	119,27	886,00	1 084,24	75,02
2.200	Aardbeien 0810 10 00	131,51	976,92	1 195,50	82,72
2.205	Frambozen 0810 20 10	361,18	2 683,03	3 283,34	227,18
2.210	Blauwe bosbessen (vruchten van de <i>Vaccinium myrtillus</i>) 0810 40 30	614,33	4 563,55	5 584,63	386,41
2.220	Kiwi's (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	164,27	1 220,29	1 493,33	103,33
2.230	Granaatappels ex 0810 90 95	188,40	1 399,56	1 712,71	118,51
2.240	Kaki-appels (daaronder begrepen Sharonvrucht) ex 0810 90 95	353,06	2 622,71	3 209,53	222,07
2.250	Litchis ex 0810 90 30	320,43	2 380,29	2 912,88	201,55

VERORDENING (EG) Nr. 1791/2002 VAN DE COMMISSIE

van 9 oktober 2002

houdende erkenning van de in Marokko verrichte, aan invoer in de Europese Gemeenschap voorafgaande handelsnormcontroles inzake verse groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 545/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 1148/2001 van de Commissie van 12 juni 2001 betreffende de handelsnormcontroles voor verse groenten en fruit ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2379/2001 ⁽⁴⁾, is bepaald dat de Commissie op verzoek van een derde land de door dat derde land vóór de invoer in de Gemeenschap verrichte handelsnormcontroles kan erkennen, mits aan de voorwaarden van artikel 7 van die verordening is voldaan.

(2) De Marokkaanse autoriteiten hebben op 2 augustus 2001 bij de Commissie een verzoek ingediend om erkenning van de handelsnormcontroles die onder verantwoordelijkheid van het ministerie van Landbouw, Plattelandsontwikkeling, Water- en Bosbeheer, worden uitgevoerd door de EACCE (Etablissement autonome de contrôle et de coordination des exportations). In dit verzoek staat dat de EACCE over het nodige personeel, het nodige materieel en de nodige installaties voor de uitvoering van de controles beschikt, dat hij methoden toepast die gelijkwaardig zijn aan de in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1148/2001 bedoelde, en dat de uit Marokko uitgevoerde verse groenten en fruit aan de communautaire handelsnormen voldoen.

(3) Uit door de lidstaten meegedeelde gegevens die in het bezit zijn van de diensten van de Commissie, blijkt dat het in de periode 1997-2000 uiterst zelden is voorgekomen dat uit Marokko ingevoerde verse groenten en fruit niet aan de handelsnormen voldeden.

(4) Vertegenwoordigers van de Marokkaanse controlediensten nemen al vele jaren regelmatig deel aan door verschillende lidstaten georganiseerde seminars en opleidingsactiviteiten. Zij hebben ook deelgenomen aan enkele internationale acties op het gebied van de invoer

ring van handelsnormen voor groenten en fruit, zoals de werkgroep voor de normalisatie van bederfelijke voedingsmiddelen en voor kwaliteitsbevordering van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UN/ECE).

(5) Op basis van de verzamelde gegevens kan worden geconcludeerd dat de inachtneming van de handelsvoorwaarden genoegzaam wordt gegarandeerd, en moet de in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1148/2001 bedoelde erkenning worden toegekend, waarbij ook de officiële correspondent en de controlediensten van Marokko moeten worden aangewezen.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De door Marokko verrichte handelsnormcontroles inzake groenten en fruit van oorsprong uit Marokko worden overeenkomstig de voorwaarden van artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1148/2001 erkend.

Artikel 2

De officiële correspondent voor Marokko die verantwoordelijk is voor de controles, en de controlediensten die met de uitvoering van de controles zijn belast, zoals bedoeld in artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1148/2001, zijn vermeld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, reeks C, van het in artikel 7, lid 8, van Verordening (EG) nr. 1148/2001 bedoelde bericht inzake de totstandbrenging van de administratieve samenwerking tussen de Gemeenschap en Marokko.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 84 van 28.3.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 156 van 13.6.2001, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 321 van 6.12.2001, blz. 15.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Officiële correspondent als bedoeld in artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1148/2001:

Ministère de l'agriculture, du développement rural et des eaux et forêts
Quartier administratif
Place Abdallah Chefchouani
BP 607
Rabat
Marokko
Tel. (212-37) 76 36 57/76 05 29
Fax (212-37) 76 33 78
E-mail: webmaster@madprm.gov.ma

Controledienst als bedoeld in artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1148/2001:

Établissement autonome de contrôle et de coordination des exportations (EACCE)
Angle boulevard Mohamed Smiha et rue Moulay Mohamed El Baâmrani
Casablanca
Marokko
Tel. (212-22) 30 51 04/30 51 73/30 50 91/30 51 95
Fax (212-22) 30 51 68
E-mail: eacce@eacce.org.ma

**VERORDENING (EG) Nr. 1792/2002 VAN DE COMMISSIE
van 9 oktober 2002**

**houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 449/2001 ten aanzien van de aanvraag om
vervroegde betaling van de steun voor tomaten voor het verkoopseizoen 2002/2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 12 van Verordening (EG) nr. 449/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de steunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1426/2002 ⁽⁴⁾, zijn de voorschriften vastgesteld met betrekking tot de steunaanvragen die de verenigingen van tomaten-, perziken- of perentelers bij de door de lidstaat aangewezen instantie indienen. Op grond van lid 3 van dat artikel kan een lidstaat besluiten dat een aanvraag om vervroegde betaling van de steun tot en met 30 september kan worden ingediend voor de totale hoeveelheid tomaten die tot en met 15 september voor verwerking geleverd is.
- (2) In artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 449/2001 zijn de voorschriften vastgesteld met betrekking tot de uitkering door de bevoegde instantie van de lidstaat van het aan de begunstigde verschuldigde bedrag waarvoor vervroegde steun is aangevraagd op grond van artikel 12, lid 3. Dit bedrag moet tussen 16 en 31 oktober worden uitbetaald.
- (3) In het lopende verkoopseizoen voor tomaten was het weer, vooral in Italië, uitzonderlijk slecht. Daardoor is de uiterlijk op 15 september voor verwerking te leveren hoeveelheid basisproduct aanzienlijk lager dan normaal. Als gevolg daarvan kan slechts voor geringe hoeveelheden vervroegde steun worden aangevraagd. De telers zullen derhalve veel minder steun ontvangen dan het bedrag waarop zij hadden gerekend, zodat ze in een moeilijke positie dreigen te komen.
- (4) Om de telers in deze uitzonderlijke omstandigheden niet financieel te benadelen, moet uitsluitend voor dit verkoopseizoen worden toegestaan dat de aanvraag om

vervroegde steun voor tomaten tot en met 10 oktober wordt ingediend voor de hoeveelheid tomaten die tot en met 30 september voor verwerking geleverd is, voorzover dit geen afbreuk doet aan de controles in het kader van de productiesteunregeling. Bijgevolg moet ook worden toegestaan dat wordt afgeweken van de data voor de uitbetaling, door de bevoegde instantie van de lidstaat, van het aan de begunstigde verschuldigde bedrag waarvoor de vervroegde steun is aangevraagd, en dat de hoeveelheden in de definitieve steunaanvraag anders worden uitgesplitst.

- (5) Aangezien de toestand dringend maatregelen vereist, moet deze verordening onmiddellijk in werking treden.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het verkoopseizoen 2002/2003 kan de lidstaat in afwijking van artikel 12, lid 3, van Verordening (EG) nr. 449/2001 ertoe besluiten dat een aanvraag om vervroegde betaling van de steun tot en met 10 oktober 2002 kan worden ingediend voor de totale hoeveelheid tomaten die tot en met 30 september 2002 voor verwerking geleverd is, voorzover dit geen nadelige gevolgen heeft voor de controles in het raam van de productiesteunregeling.

Artikel 2

1. In afwijking van artikel 13, lid 3, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 449/2001 betaalt de bevoegde instantie van de lidstaat bij toepassing van de in artikel 1 genoemde uitzonderingsregeling het verschuldigde bedrag tussen 16 oktober en 15 november 2002 uit.

2. Wanneer een aanvraag om vervroegde steun op grond van artikel 1 wordt ingediend, worden bovendien de hoeveelheden waarop de definitieve steunaanvraag betrekking heeft, in afwijking van artikel 13, lid 3, zesde alinea, van Verordening (EG) nr. 449/2001 uitgesplitst in twee perioden, waarvan de ene loopt tot en met 30 september en de andere ingaat op 1 oktober.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 72 van 14.3.2002, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 64 van 6.3.2001, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 206 van 3.8.2002, blz. 4.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1793/2002 VAN DE COMMISSIE

van 9 oktober 2002

tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2001/2002, van de geraamde olijfolieproductie en van het bedrag van de productiesteun per eenheid dat mag worden voorgeschoten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2261/84 van de Raad van 17 juli 1984 houdende algemene voorschriften inzake de toekenning van de productiesteun voor olijfolie en de steun aan de producentenorganisaties ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1639/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 17 bis, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 5 van Verordening nr. 136/66/EEG is bepaald dat de productiesteun per eenheid moet worden verlaagd in elke lidstaat waar de werkelijke productie de in lid 3 van dat artikel vastgestelde gegarandeerde nationale hoeveelheid overschrijdt. Bij de evaluatie van de omvang van die overschrijding moet rekening worden gehouden met de productieramingen voor tot olijfolie verwerkte tafelolijven, in olijfolie-equivalent uitgedrukt aan de hand van de coëfficiënten die respectievelijk zijn vastgesteld voor Spanje bij Beschikking 2001/650/EG van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Beschikking 2001/883/EG ⁽⁶⁾, voor Griekenland bij Beschikking 2001/649/EG van de Commissie ⁽⁷⁾, gewijzigd bij Beschikking 2001/880/EG ⁽⁸⁾, voor Portugal bij Beschikking 2001/670/EG van de Commissie ⁽⁹⁾, gewijzigd bij Beschikking 2001/878/EG ⁽¹⁰⁾, voor Frankrijk bij Beschikking 2001/648/EG van de Commissie ⁽¹¹⁾, gewijzigd bij Beschikking 2001/879/EG ⁽¹²⁾, en voor Italië bij Beschikking 2001/658/EG van de Commissie ⁽¹³⁾, gewijzigd bij Beschikking 2001/884/EG ⁽¹⁴⁾.
- (2) In artikel 17 bis van Verordening (EEG) nr. 2261/84 is bepaald dat, met het oog op de vaststelling van het bedrag van de productiesteun per eenheid dat mag worden voorgeschoten, voor het betrokken verkoopseizoen een raming van de olijfolieproductie moet worden opgesteld. Dit bedrag moet zo worden vastgesteld dat onverschuldigde betaling aan de olieproducenten wordt voorkomen; dit bedrag geldt ook voor tafelolijven, uitgedrukt in olijfolie-equivalent.

- (3) Met het oog op de raming van de productie moeten de lidstaten voor elk verkoopseizoen de gegevens met betrekking tot de geraamde productie van olijfolie en eventueel tafelolijven aan de Commissie meedelen. De Commissie kan gebruikmaken van andere informatiebronnen. Op basis van deze gegevens moet de geraamde productie van de lidstaten voor olijfolie en voor tafelolijven, uitgedrukt in olijfolie-equivalent, op het onderstaande peil worden vastgesteld.
- (4) Bij de vaststelling van het bedrag van het voorschot moet rekening worden gehouden met de in artikel 5, lid 9, van Verordening nr. 136/66/EEG vastgestelde inhouding voor acties ter verbetering van de kwaliteit van de olijfolie- en tafelolijvenproductie.
- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor oliën en vetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 wordt de geraamde olijfolieproductie vastgesteld op:
- 1 575 575 ton voor Spanje;
 - 2 592 ton voor Frankrijk;
 - 398 588 ton voor Griekenland;
 - 713 620 ton voor Italië;
 - 33 808 ton voor Portugal.
2. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 wordt de geraamde productie van tafelolijven, uitgedrukt in olijfolie-equivalent, vastgesteld op:
- 64 155 ton voor Spanje, berekend aan de hand van een equivalentiecoëfficiënt van 11,5 %;
 - 130 ton voor Frankrijk, berekend aan de hand van een equivalentiecoëfficiënt van 13 %;
 - 13 000 ton voor Griekenland, berekend aan de hand van een equivalentiecoëfficiënt van 13 %;
 - 1 806 ton voor Italië, berekend aan de hand van een equivalentiecoëfficiënt van 13 %;
 - 782 ton voor Portugal, berekend aan de hand van een equivalentiecoëfficiënt van 11,5 %.

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1996, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 208 van 3.8.1984, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 210 van 28.7.1998, blz. 38.

⁽⁵⁾ PB L 229 van 25.8.2001, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB L 327 van 12.12.2001, blz. 43.

⁽⁷⁾ PB L 229 van 25.8.2001, blz. 16.

⁽⁸⁾ PB L 326 van 11.12.2001, blz. 42.

⁽⁹⁾ PB L 235 van 4.9.2001, blz. 16.

⁽¹⁰⁾ PB L 326 van 11.12.2001, blz. 40.

⁽¹¹⁾ PB L 229 van 25.8.2001, blz. 12.

⁽¹²⁾ PB L 326 van 11.12.2001, blz. 41.

⁽¹³⁾ PB L 327 van 12.12.2001, blz. 44.

⁽¹⁴⁾ PB L 231 van 29.8.2001, blz. 16.

3. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 wordt het bedrag van het voorschot, als bedoeld in artikel 17 bis, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2261/84, vastgesteld op:

- 57,18 EUR per 100 kg voor Spanje;
- 117,36 EUR per 100 kg voor Frankrijk;
- 117,36 EUR per 100 kg voor Griekenland;
- 90,54 EUR per 100 kg voor Italië;

— 117,36 EUR per 100 kg voor Portugal.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

**VERORDENING (EG) Nr. 1794/2002 VAN DE COMMISSIE
van 9 oktober 2002**

houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 1249/2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2366/98 houdende uitvoeringsbepalingen van de productiesteunregeling voor olijfolie voor de verkoopseizoenen 1998/1999 tot en met 2003/2004

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2261/84 van de Raad van 17 juli 1984 houdende algemene voorschriften inzake de toekenning van de productiesteun voor olijfolie en de steun aan producentenorganisaties ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1639/98 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 19,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1638/98 van de Raad van 20 juli 1998 tot wijziging van Verordening nr. 136/66/EEG houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Aangezien verschillende materiële fouten zijn geconstateerd, moet artikel 1, punten 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1249/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾ worden gerectificeerd.
- (2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor oliën en vetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1249/2002 wordt als volgt gerectificeerd:

1. in punt 1 wordt het nieuwe artikel 12 bis van Verordening (EG) nr. 2366/98 gewijzigd als volgt:
 - a) in de eerste alinea wordt de inleidende zin vervangen door:

„Op basis van de in de artikelen 2 en 5 bedoelde aangiften en de in artikel 12 bedoelde steunaanvragen

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 208 van 3.8.1984, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 210 van 28.7.1998, blz. 38.

⁽⁵⁾ PB L 210 van 28.7.1998, blz. 32.

⁽⁶⁾ PB L 183 van 12.7.2002, blz. 5.

bepalen de producerende lidstaten voor het verkoopseizoen 2002/2003 de schatting van de productie aan olijfolie van eerste persing van de supplementaire olijfbomen in de zin van artikel 4, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1638/98 door de gemiddelde opbrengst per volwassen olijfbom te vermenigvuldigen met de som van:”;

- b) in de tweede alinea wordt de inleidende zin vervangen door:

„De gemiddelde opbrengst per volwassen olijfbom wordt berekend door de geproduceerde hoeveelheid olijfolie van eerste persing als bedoeld in artikel 12, lid 1, onder b), te delen door de som van:”;

2. punt 2 wordt vervangen door:

- „2. In artikel 14, lid 1, wordt de eerste alinea vervangen door:

Voor elke olijvenproducent is de hoeveelheid die voor de steun in aanmerking komt, gelijk aan de werkelijk geproduceerde hoeveelheid olijfolie van eerste persing, verlaagd met de productie van de supplementaire olijfbomen als bedoeld in artikel 12 bis, en vervolgens verhoogd met de forfaitaire hoeveelheid olie uit afval van olijven als bedoeld in lid 2 van dit artikel.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 november 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

**VERORDENING (EG) Nr. 1795/2002 VAN DE COMMISSIE
van 9 oktober 2002**

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1623/2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2528/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 33,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In hoofdstuk II van titel III van Verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli 2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1493/1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1315/2002 ⁽⁴⁾, wordt voorzien in de tenuitvoerlegging van de steunregeling voor de distillatie van wijn tot drinkalcohol. Die regeling is voor het eerst toegepast voor het wijn oogstjaar 2000/2001. In het licht van de in de eerste twee jaren van toepassing opgedane ervaring dienen daarin wijzigingen te worden aangebracht.
- (2) De periode waarin de distillatie kan worden verricht, moet opnieuw worden vastgesteld om ze beter af te stemmen op het verloop van de wijnproductie in alle wijnproducerende lidstaten. Om diezelfde reden moet worden bepaald dat de distillatiecontracten worden gesloten en goedgekeurd in een aaneengesloten periode, in plaats van in afzonderlijke periodes van twee weken zoals momenteel het geval is.
- (3) De ervaring van de voorbije wijn oogstjaren leert dat de wijnproducenten meer gebruikmaken van distillatie in loonwerk, waardoor de markt voor alcohol dreigt te worden verstoord omdat niet kan worden nagegaan of de minimumaankoop prijs voor wijn in acht is genomen. In het algemeen is het dus dienstig om, via een aanpassing van artikel 65 van Verordening (EG) nr. 1623/2000, niet langer in die mogelijkheid te voorzien.
- (4) Bepaalde regio's van de Gemeenschap hebben echter bijzondere productie- en afzetstructuren, inclusief die van de distilleerderijen die reeds door de Europese wetgeving zijn geïdentificeerd bij de instelling van de regeling voor verplichte distillatie van de bijproducten van de wijnbereiding. Het gaat om de producenten in wijnbouwzone A of in het Duitse gedeelte van wijnbouwzone B of in de met wijnstokken beplante gebieden in Oostenrijk, die om die geïdentificeerde structurele redenen vrijgesteld zijn van de distillatieverplichting. Voor één van de regio's moesten de voorschriften inzake crisisdistillatie gewijzigd worden om rekening te houden met de hoge kosten van het vervoer naar de

weinig talrijke en verspreid gelegen distilleerderijen. Bijgevolg zou voor de producenten van de genoemde regio's de distillatie van wijn tot drinkalcohol vrijwel onmogelijk zijn, als geen beroep kan worden gedaan op distillatie in loonwerk. Om te voorkomen dat die producenten worden uitgesloten van deze communautaire maatregel, moet voor hen worden voorzien in de voortzetting van de distillatie in loonwerk.

- (5) Het blijkt eveneens nodig de periodes en de voorwaarden voor de opslag van de door die distillatie verkregen alcohol, alsmede de meeteenheid voor de steun opnieuw vast te stellen om beter rekening te houden met de economische omstandigheden van de alcoholsector.
- (6) Uit de opgedane ervaring is gebleken dat in Verordening (EG) nr. 1623/2000 een aantal leemten voorkomen, die met name betrekking hebben op het vrijgeven van de zekerheid wanneer het contract bijna volledig is uitgevoerd, de termijn voor de steunaanvragen, alsmede de invoering van een tolerantie voor de hoeveelheid opgeslagen alcohol. In die leemten moet dus worden voorzien door in de onderhavige verordening nieuwe bepalingen op te nemen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1623/2000 wordt als volgt gewijzigd:

1. Hoofdstuk II van Titel III wordt vervangen door:

„HOOFDSTUK II

FACULTATIEVE DISTILLATIE

Artikel 63

Onderwerp van het hoofdstuk

In dit hoofdstuk worden de uitvoeringsbepalingen vastgesteld van de in artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde regeling inzake de distillatie van wijn tot drinkalcohol.

Artikel 63 bis

Opening van de distillatie

1. Elk wijn oogstjaar wordt de in artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde distillatie van tafelwijn en wijn die tot tafelwijn kan worden verwerkt, geopend voor de periode van 1 oktober tot en met 15 december en, voor het wijn oogstjaar 2002/2003, van 1 oktober tot en met 30 december.

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 345 van 29.12.2001, blz. 10.

⁽³⁾ PB L 194 van 31.7.2000, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 192 van 20.7.2002, blz. 24.

2. De hoeveelheid tafelwijn en wijn die tot tafelwijn kan worden verwerkt, waarvoor elke producent contracten mag sluiten, is beperkt tot een vast te stellen percentage van de productie die hij heeft opgegeven in één van de laatste drie wijn oogstjaren, het lopende wijn oogstjaar daaronder begrepen als de productie voor dat jaar reeds is opgegeven. De producent mag het voor de berekening van dat percentage als referentie gekozen productiejaar niet in een bepaald wijn oogstjaar wijzigen. Voor het wijn oogstjaar 2002/2003 is dat percentage vastgesteld op 25 %.

De geproduceerde hoeveelheid tafelwijn en wijn die tot tafelwijn kan worden verwerkt, is uitsluitend die welke is vermeld als wijn in de kolom „tafelwijn” van de in tabel C van Verordening (EG) nr. 1282/2001 van de Commissie (*) bedoelde productieopgave.

3. Elke producent die tijdens het lopende wijn oogstjaar tafelwijn of wijn die tot tafelwijn kan worden verwerkt, heeft geproduceerd, kan één of meer contracten sluiten, dan wel één of meer aangiften indienen als bedoeld in artikel 65 van deze verordening. Het contract of de aangifte gaat vergezeld van het bewijs dat een zekerheid van 5 EUR per hectoliter is gesteld. Deze contracten of aangiften kunnen niet worden overgedragen.

4. De lidstaten melden de Commissie uiterlijk op 10 januari van het lopende wijn oogstjaar de totale hoeveelheid waarvoor in het kader van deze distillatie uit hoofde van artikel 65, lid 1, contracten of aangiften zijn ingediend in de in lid 1 van dit artikel bedoelde periode. Voor het wijn oogstjaar 2002/2003 wordt echter vorenvermelde uiterste datum naar 15 januari verplaatst.

5. Indien de hoeveelheden waarvoor contracten of aangiften aan de Commissie zijn gemeld op de in lid 4 bedoelde dag, de met de beschikbare begrotingsmiddelen verenigbare hoeveelheden of de opnamemogelijkheden van de drinkalcoholsector in belangrijke mate overschrijden of dreigen te overschrijden, stelt de Commissie één enkel aanvaardingspercentage vast voor de hoeveelheden wijn in de gemelde contracten of aangiften. In dat geval wordt de in lid 3 bedoelde zekerheid vrijgegeven voor de gemelde maar niet aanvaarde hoeveelheden.

6. De lidstaten keuren de betrokken contracten of aangiften goed in de periode van 25 januari tot en met 15 februari:

- voor de totale hoeveelheid als de Commissie het in lid 5 bedoelde percentage niet heeft vastgesteld;
- voor de hoeveelheid die, als het in lid 5 bedoelde percentage is vastgesteld, na de toepassing ervan overblijft.

Voor het verkoopseizoen 2002/2003 loopt die periode echter van 1 februari tot en met 20 februari.

Uiterlijk op 20 maart van het lopende wijn oogstjaar melden de lidstaten de Commissie voor welke totale hoeveelheid aldus contracten zijn goedgekeurd.

De contracten of aangiften die bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten zijn ingediend maar niet aan de Commissie zijn gemeld als bedoeld in lid 4 mogen niet worden goedgekeurd.

7. In afwijking van lid 5, kunnen de lidstaten de contracten vóór 25 januari goedkeuren voor een hoeveelheid van ten hoogste 30 % van de in die contracten of aangiften vermelde hoeveelheid. Voor het wijn oogstjaar 2002/2003 is dat percentage echter vastgesteld op 35 %.

8. De in een contract vermelde hoeveelheden wijn moeten uiterlijk op 15 juli van het lopende wijn oogstjaar aan de distilleerderij worden geleverd.

9. De in lid 3 bedoelde zekerheid wordt vrijgegeven naar evenredigheid van de geleverde hoeveelheden, wanneer de producent het bewijs van de levering aan de distilleerderij levert. Wanneer het contract voor ten minste 95 % van de daarin opgenomen hoeveelheden wordt uitgevoerd, wordt de zekerheid volledig vrijgegeven.

10. De aan de distilleerderij geleverde wijn moet uiterlijk op 30 september van het daaropvolgende wijn oogstjaar worden gedistilleerd.

(*) PB L 176 van 29.6.2001, blz. 14.

Artikel 64

Steunbedragen en -bepalingen

1. De aan de distilleerder of, in de in artikel 65, lid 3, van deze verordening bedoelde gevallen, aan de producent te betalen primaire steun als bedoeld in artikel 29, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 voor wijn die uit hoofde van de in dit hoofdstuk bedoelde distillatie is gedistilleerd, wordt, per % vol alcoholgehalte en per hectoliter door de distillatie verkregen product, als volgt vastgesteld:

- 1,751 EUR per %/vol en per hectoliter voor ruwe alcohol, distillaat van wijn en eau-de-vie van wijn
- 1,884 EUR per %/vol en per hectoliter voor neutrale alcohol

De steunaanvraag moet uiterlijk op 30 november van het volgende wijn oogstjaar bij de bevoegde autoriteit worden ingediend.

De bevoegde autoriteit betaalt de steun binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de dag waarop de in artikel 65, lid 8, van deze verordening bedoelde bewijsstukken worden ingediend.

2. De in artikel 29, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde bijkomende steun voor de opslag van de door de distillatie verkregen alcohol, wordt vastgesteld op 0,00042 EUR per dag, per % vol en per hectoliter.

De opslagaanvraag moet uiterlijk één maand vóór het begin van de opslag bij de bevoegde autoriteit worden ingediend. Ze kan alleen worden ingediend voor reeds geproduceerde alcohol. Ze omvat ten minste de hoeveelheid en de kenmerken van het product dat wordt opgeslagen, alsmede de geplande datum van het begin en het einde van de opslag.

De geplande datum van het begin van de opslag geldt als datum van opslag, tenzij de bevoegde autoriteit hier tegen binnen genoemde periode van één maand bezwaar heeft gemaakt.

De bijkomende steun wordt alleen aan de distilleerder betaald en uitsluitend:

- voor een hoeveelheid alcohol van minstens 100 hl die is opgeslagen in recipiënten met een inhoud van niet minder dan 100 hl;
- voor een periode van ten minste zes en ten hoogste twaalf maanden. Met ingang van de zevende maand kan de distilleerder die het in artikel 66 van deze verordening bedoelde voorschot niet heeft aangevraagd, het contract vervroegd beëindigen wanneer hij ten minste een maand van tevoren de einddatum in een verklaring meedeelt aan de bevoegde autoriteit.

Het alcoholvolumegehalte waarvoor de distilleerder in de loop van een wijnoogstjaar opslagcontracten kan sluiten, mag niet groter zijn dan het alcoholvolumegehalte dat door diezelfde distilleerder in hetzelfde wijnoogstjaar of in één van de twee voorgaande wijnoogstjaren is verkregen door distillatie op grond van dit hoofdstuk.

De door distillatie verkregen producten waarvoor opslagcontracten kunnen worden gesloten, zijn door de distilleerder zelf verkregen in de loop van de in de vorige alinea bedoelde wijnoogstjaren of, in voorkomend geval, in de loop van voorgaande wijnoogstjaren.

Voor de hoeveelheid alcohol die wordt opgeslagen bij het begin en het einde van het wijnoogstjaar wordt een tolerantie toegestaan van 0,2 %, berekend ten opzichte van het alcoholgehalte. Wanneer dat percentage niet wordt overschreden, blijft de steun verschuldigd; in geval van overschrijding is de steun niet langer verschuldigd.

De steunaanvraag moet uiterlijk zes maanden na het einde van de opslagperiode bij de bevoegde autoriteit worden ingediend. De lidstaten stellen de uitvoeringsbepalingen daarvoor vast.

De bevoegde autoriteit betaalt de bijkomende steun binnen drie maanden te rekenen vanaf de dag waarop de steunaanvraag is ingediend.

3. De alcohol waarvoor de in dit artikel bedoelde steun wordt toegekend, mag achteraf niet door de overheid worden aangekocht. Als de distilleerder niettemin zijn alcohol aan de overheid wil verkopen, moet hij eerst de betrokken steun terugbetalen.

Voor overheden met een programma voor de verkoop van alcohol voor niet-traditioneel gebruik, zoals een milieuprogramma voor de landbouw voor de verkoop van alcohol in de sector motorbrandstoffen, geldt een uitzondering op het bepaalde in de eerste alinea voor de hoeveelheden alcohol die in het kader van zo'n programma worden verkocht."

2. Artikel 65 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:

„3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde producenten die zelf over distillatie-installaties beschikken en voornemens zijn de in dit hoofdstuk bedoelde distillatie uit te voeren, dienen vóór een nader te bepalen datum bij de bevoegde autoriteit een aangifte inzake de levering voor distillatie in, hierna „aangifte” te noemen, die door dat bureau moet worden goedgekeurd.

De producenten in wijnbouwzone A of in het Duitse gedeelte van wijnbouwzone B of in met wijnstokken beplante gebieden in Oostenrijk, als bedoeld in artikel 27, lid 7, van Verordening (EG) nr. 1493/1999, mogen de in dit hoofdstuk bedoelde distillatie laten uitvoeren in de installaties van een erkende distilleerder die in loonwerk distillaties uitvoert. Hiertoe dienen zij vóór een nader te bepalen datum bij de bevoegde autoriteit een aangifte inzake de levering voor distillatie in, hierna „aangifte” te noemen, die door die autoriteit moet worden goedgekeurd.”;

b) aan lid 7 wordt de volgende zin toegevoegd:

„De lidstaten kunnen kortere termijnen of precieze data vaststellen voor de overlegging van dit bewijs aan de bevoegde autoriteit.”;

c) de eerste alinea van lid 8 wordt vervangen door:

„8. De distilleerder verstrekt de bevoegde autoriteit binnen de door de lidstaat vastgestelde termijn:

a) voor elke producent die hem wijn heeft geleverd en voor elke levering, gegevens over de hoeveelheid, de kleur en het effectief alcoholvolumegehalte van de wijn, alsmede het nummer van het in artikel 70 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde document dat wordt gebruikt voor het vervoer van de wijn tot de installaties van de distilleerder,

b) het bewijs dat de totale hoeveelheid wijn die in het contract of in de aangifte is vermeld binnen de voorgeschreven termijnen is gedistilleerd,

c) het bewijs dat hij de producent binnen de voorgeschreven termijnen de in lid 6 bedoelde aankoop-prijs heeft betaald.”

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1796/2002 VAN DE COMMISSIE**van 9 oktober 2002****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1491/2002 houdende uitvoeringsbepalingen van de bij de Verordeningen (EG) nr. 1453/2001 en (EG) nr. 1454/2001 van de Raad vastgestelde specifieke maatregelen voor wijn ten behoeve van de ultraperifere gebieden**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1453/2001 van de Raad van 28 juni 2001 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 1600/92 (Poseima) ⁽¹⁾, en met name op artikel 34,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1453/2001 is een nieuwe steun voor de rijping van „verdelho”-wijn van de Azoren ingesteld.
- (2) Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1491/2002 van de Commissie ⁽²⁾ bepaalt dat de aanvragen voor de steun voor de rijping van de betrokken wijnen uiterlijk op 30 september 2002 bij de bevoegde instanties moeten worden ingediend.
- (3) Teneinde de Portugese autoriteiten in staat te stellen de vaststelling van de interne administratieve besluiten voor het beheer van de steunregeling te voltooien, dient, bij wijze van uitzondering en alleen voor het wijn oogstjaar

2001/2002, het Portugese verzoek om de voornoemde termijn te verlengen tot 15 november 2002, te worden ingewilligd.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1491/2002, wordt lid 1 als volgt gelezen:

„1. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 worden de aanvragen voor de in artikel 2 bedoelde steun uiterlijk op 30 september 2002, en de aanvragen voor de in artikel 4 bedoelde steun uiterlijk op 15 november 2002 bij de bevoegde instanties ingediend.”.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 198 van 21.7.2001, blz. 26.⁽²⁾ PB L 224 van 21.8.2002, blz. 49.

VERORDENING (EG) Nr. 1797/2002 VAN DE COMMISSIE
van 9 oktober 2002
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1503/96 van de Commissie van 29 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad met betrekking tot de invoerrechten in de rijstsector ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1298/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met een bepaald percentage naargelang het om gedopte of volwitte rijst gaat, en verminderd met de invoerprijs, voorzover dit recht niet hoger is dan dat van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 12, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend op basis van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de invoermarkt voor het product in de Gemeenschap.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1503/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 3072/95 ten aanzien van de invoerrechten in de sector rijst.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1503/96 bedoelde referentiebron.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten, moeten deze rechten worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde marktcoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1503/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 11, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde invoerrechten in de sector rijst worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 oktober 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 71.

⁽⁴⁾ PB L 189 van 18.7.2002, blz. 8.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor rijst en breukrijst

(in EUR/t)

GN-code	Invoerrechten ^(?)				
	Derde landen (behalve ACS en Bangladesh) ^(?)	ACS ⁽¹⁾ ^(?) ^(?)	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati India en Pakistan ⁽⁶⁾	Egypte ⁽⁸⁾
1006 10 21	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(?)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(?)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(?)	41,18	(?)		96,00

⁽¹⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong uit de ACS-staten wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad (PB L 215 van 1.8.1998, blz. 12) en Verordening (EG) nr. 2603/97 van de Commissie (PB L 351 van 23.12.1997, blz. 22) vastgestelde regelingen.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1706/98 worden de invoerrechten niet toegepast op producten van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan die rechtstreeks in het overzeese departement Réunion worden ingevoerd.

⁽³⁾ Het recht bij invoer van rijst in het overzeese departement Réunion is vastgesteld in artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Het invoerrecht op rijst, met uitzondering van breukrijst (GN-code 1006 40 00), van oorsprong uit Bangladesh, wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EEG) nr. 3491/90 van de Raad (PB L 337 van 4.12.1990, blz. 1) en de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 862/91 van de Commissie (PB L 88 van 9.4.1991, blz. 7) vastgestelde regelingen.

⁽⁵⁾ De invoer van producten van oorsprong uit de LGO is vrijgesteld van invoerrechten overeenkomstig artikel 101, lid 1, van het gewijzigde Besluit 91/482/EEG van de Raad (PB L 263 van 19.9.1991, blz. 1).

⁽⁶⁾ Voor gedopte Basmati-rijst, van oorsprong uit India en Pakistan, wordt een vermindering van 250 EUR/t toegepast (artikel 4 bis van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1503/96).

⁽⁷⁾ Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

⁽⁸⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong en herkomst uit Egypte wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2184/96 van de Raad (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 196/97 van de Commissie (PB L 31 van 1.2.1997, blz. 53) vastgestelde regelingen.

BIJLAGE II

Berekening van de invoerrechten in de sector rijst

	Padie	Indica-rijst		Japonica-rijst		Breukrijst
		Gedopt	Volwit	Gedopt	Volwit	
1. Invoerrecht (EUR/t)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Berekeningselementen:						
a) Cif-prijs Arag (EUR/t)	—	221,52	228,23	265,31	286,50	—
b) Fob-prijs (EUR/t)	—	—	—	234,70	255,89	—
c) Kosten van zeevervoer (EUR/t)	—	—	—	30,61	30,61	—
d) Bron	—	USDA en operateurs	USDA en operateurs	Operateurs	Operateurs	—

(¹) Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 1798/2002 VAN DE COMMISSIE**van 9 oktober 2002****betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 936/97 van de Commissie van 27 mei 1997 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1524/2002 ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 936/97 voorziet in de artikelen 4 en 5 de bepalingen voor het indienen en voor het afgeven van de invoercertificaten voor vlees zoals bedoeld in artikel 2, onder f).
- (2) In artikel 2, onder f), van Verordening (EG) nr. 936/97 is de hoeveelheid vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit, van oorsprong en van herkomst uit de Verenigde Staten van Amerika en Canada, die in het tijdvak van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003 onder bijzondere voorwaarden mag worden ingevoerd, vastgesteld op 11 500 t.

- (3) Er moet aan herinnerd worden dat de in deze verordening bedoelde certificaten slechts tijdens de gehele geldigheidsduur ervan gebruikt kunnen worden voorzover de veterinaire voorschriften in acht worden genomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Elke aanvraag om een invoercertificaat, die van 1 tot en met 5 oktober 2002 is ingediend voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit, zoals bedoeld in artikel 2, onder f), van Verordening (EG) nr. 936/97, wordt in haar geheel ingewilligd.
2. Aanvragen om certificaten kunnen overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 936/97 gedurende de eerste vijf dagen van de maand november 2002 voor 4 461,279 t worden ingediend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 oktober 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 oktober 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 137 van 28.5.1997, blz. 10.⁽²⁾ PB L 229 van 27.8.2002, blz. 7.

HOF VAN JUSTITIE

WIJZIGINGEN VAN HET REGLEMENT VOOR DE PROCESVOERING VAN HET HOF VAN JUSTITIE

van 17 september 2002

HET HOF,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 245, derde alinea,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 160, derde alinea,

Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 55,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 20 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, zoals gewijzigd bij Besluit 2002/653/EG van de Raad ⁽¹⁾, stelt derde staten in de gelegenheid deel te nemen aan prejudiciële procedures voor het Hof indien bij een door de Raad met een of meer derde staten op een bepaald gebied gesloten overeenkomst in deze deelneming is voorzien ingeval een rechterlijke instantie van een lidstaat het Hof een prejudiciële vraag stelt die op het toepassingsgebied van de overeenkomst betrekking heeft.
- (2) Derhalve dienen de regels omtrent het taalgebruik te worden bepaald, die van toepassing zijn in geval van deelneming van een derde staat aan een dergelijke prejudiciële procedure,

Met goedkeuring van de Raad, met eenparigheid van stemmen verleend op 12 juli 2002,

STELT DE VOLGENDE WIJZIGINGEN VAN ZIJN REGLEMENT VOOR DE PROCESVOERING VAST:

Artikel 1

1. Aan artikel 29, lid 3, wordt een alinea toegevoegd, luidend als volgt:

„Aan derde staten die overeenkomstig artikel 20, laatste alinea, van het Statuut-EG deelnemen aan een prejudiciële procedure, kan toestemming worden verleend, in plaats van de processtaal een van de andere in lid 1 vermelde talen te bezigen. Deze bepaling is zowel op de schriftelijke processtukken als op de mondelinge verklaringen van toepassing. De griffier draagt in beide gevallen zorg voor de vertaling in de processtaal.”.

2. Aan artikel 104, lid 1, wordt een alinea toegevoegd, luidend als volgt:

„Wanneer een derde staat overeenkomstig artikel 20, laatste alinea, van het Statuut-EG gerechtigd is deel te nemen aan een prejudiciële procedure, wordt hem van de beslissing van de nationale rechterlijke instantie een afschrift in de oorspronkelijke versie gezonden, tezamen met een vertaling in een van de talen genoemd in artikel 29, lid 1, naar keuze van de betrokken derde staat.”.

Artikel 2

Deze wijzigingen van het reglement voor de procesvoering, zijnde authentiek in de talen bedoeld in artikel 29, lid 1, van het reglement, worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en treden in werking op de datum van bekendmaking.

Gedaan te Luxemburg, 17 september 2002.

⁽¹⁾ PB L 218 van 13.8.2002, blz. 1.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 april 2002

betreffende de door België ten uitvoer gelegde steunregeling C 74/2001 (ex NN 76/2001) en de steunregeling die België voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de diamantsector

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1345)

(Slechts de teksten in de Nederlandse en de Franse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/778/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) In juli 1999 ontving de Commissie een klacht van de Vereniging van handelaars in ruwe diamant met betrekking tot het Intern Compensatiefonds voor de Diamantsector, hierna „het Compensatiefonds” genoemd. Naar aanleiding van deze klacht verzocht de Commissie België om nadere inlichtingen bij schrijven van 15 november 1999 (D/64713). Bij schrijven van 6 december 1999 (geregistreerd op dezelfde dag onder nummer A/39442) vroeg België uitstel tot 31 januari 2000 om de inlichtingen te verstrekken, hetgeen de Commissie toestond bij schrijven van 8 december 1999 (D/65127). Bij schrijven van 27 januari 2000 (geregistreerd op 28 januari 2000 onder nummer A/30751) vroeg België een aanvullend uitstel tot 29 februari 2000. België verstreekte nadere inlichtingen bij schrijven van 28 februari 2000 (geregistreerd op 1 maart 2000 onder nummer A/31802). Overleg tussen België en de Commissie vond plaats op 3 februari 2000; een tweede overleg vond plaats op 25 april 2000. Ook de klagende partij zond diverse brieven met aanvullende informatie.
- (2) Op 13 maart 2000 vernietigde de Raad van State om procedurele redenen het besluit tot wijziging van de bepalingen waarop het Compensatiefonds was gebaseerd. Zowel de heffingen als de uitbetalingen werden opgeschort. België raakte verwickeld in diverse juridische procedures in verband met onverschuldigde betalingen.

⁽¹⁾ PB C 363 van 19.12.2001, blz. 11.

- (3) In het overleg van 25 april 2000 zegde België toe de uitbetaalde bedragen te zullen terugvorderen van Lens Diamond Industries NV, de enige begunstigde die meer dan 100 000 EUR had ontvangen. Bij schrijven van 8 augustus 2000 (D/54231) verzocht de Commissie om een schriftelijke bevestiging van deze toezegging en nadere inlichtingen omtrent de terugvorderingsprocedures. Bij schrijven van 28 augustus 2000 (geregistreerd op 29 augustus 2000 onder nummer A/37035) verzocht België om uitstel tot 30 september 2000 om de gevraagde informatie te verschaffen, hetgeen de Commissie toestond bij schrijven van 31 augustus 2000 (D/54503). België verstreekte de inlichtingen bij schrijven van 2 oktober 2000 (geregistreerd op 6 oktober 2000 onder nummer A/38191). De Commissie verzocht om nadere inlichtingen bij schrijven van 11 oktober 2000 (D/55155) en herinnerde België aan dit verzoek bij schrijven van 29 november 2000 (D/55935). België antwoordde bij schrijven van 11 december 2000 (geregistreerd op 13 december 2000 onder nummer A/40511). De Commissie verzocht om nadere inlichtingen ten aanzien van het verloop van de terugvorderingsprocedure bij schrijven van 18 januari 2001 (D/50188), 26 maart 2001 (D/51276), 17 mei 2001 (D/52040) en 29 juni 2001 (D/52666). Het advocatenbureau dat optreedt namens België antwoordde bij schrijven van 9 april 2001 (geregistreerd op 10 april 2001 onder nummer A/32970) en van 12 juli 2001 (geregistreerd op dezelfde dag onder nummer A/35663). België bevestigde de informatie in deze laatste brief bij schrijven van 24 juli 2001 (geregistreerd op 26 juli 2001 onder nummer A/36056). België en het namens België optredende advocatenbureau deelden de Commissie informeel mee dat het de bedoeling is een nieuwe regeling in te stellen ter vervanging van de vernietigde regeling. Bij schrijven van 31 oktober 2001 (geregistreerd op 5 november 2001 onder nummer A/38610) bevestigde België deze informatie.
- (4) Bij schrijven van 17 oktober 2001 stelde de Commissie België in kennis van haar besluit de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden tegen de steunmaatregel. België antwoordde bij schrijven van 30 november 2001 (geregistreerd op 4 december 2001 onder nummer SG(A/13215)). Het besluit werd bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken maatregel mee te delen.
- (5) De Commissie ontving over deze zaak slechts opmerkingen van de klagende partij die de zaak aanhangig heeft gemaakt (schrijven van 17 januari 2002, geregistreerd onder nummer A/30398) en van het Compensatiefonds zelf (schrijven van 17 januari 2002, geregistreerd onder nummer A/30353). Bij schrijven van 24 januari 2002 (D/50280) zond de Commissie deze opmerkingen aan België toe en stelde zij België in de gelegenheid er commentaar op te leveren. Zij ontving dit commentaar van het advocatenbureau bij schrijven van 28 februari 2002 (geregistreerd op 1 maart 2002 onder nummer A/31591) en van België bij schrijven van 6 maart 2002 (geregistreerd op 11 maart 2002 onder nummer A/31853). Ten slotte heeft het advocatenbureau bij schrijven van 20 maart 2002 (geregistreerd op 22 maart 2002 onder nummer A/32195) een exemplaar van het tijdschrift *National Geographic* van maart 2002 toegezonden. Dit bevat diverse artikelen met betrekking tot de verschillende aspecten van diamanten.

II. BESCHRIJVING VAN DE STEUNREGELING

- (6) De maatregelen hebben tot doel de Antwerpse diamantsector te bevorderen en te voorkomen dat de diamantindustrie zich verplaatst naar derde landen buiten de Europese Gemeenschap. Dit doel dient te worden bereikt door de werkgevers in de diamantindustrie uitkeringen te verstrekken die de voor hun rekening komende sociale lasten gedeeltelijk compenseren.
- (7) De oorspronkelijke regeling was ingesteld bij de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 ⁽³⁾ en bij het koninklijk besluit van 3 juni 1999 ⁽⁴⁾ tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 november 1960 ⁽⁵⁾ tot vaststelling van de statuten van het intern compensatiefonds voor de diamantsector.
- (8) Deze regeling voorzag in een heffing over de waarde van elke transactie van diamant, die wordt geïnd van alle natuurlijke of rechtspersonen die als hoofd- of nevenwerkzaamheid de diamanthandel of de diamantnijverheid hebben. Alle in België gevestigde ondernemingen zouden deze heffing

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

⁽³⁾ Belgisch Staatsblad van 1 april 1999.

⁽⁴⁾ Belgisch Staatsblad van 22 juni 1999, blz. 23426.

⁽⁵⁾ Belgisch Staatsblad van 8 december 1960.

betalen. Onder transactie wordt verstaan elke overeenkomst welke gericht is op het creëren van een meerwaarde binnen het geheel van de handelingen van de verkoop van diamant, zowel op de interne als op de externe markt ⁽⁶⁾. De hoogte van de heffing was met ingang van 1 april 1999 vastgesteld op 0,08 %. Met ingang van 1 april 2000 zou de heffing verhoogd worden tot 0,10 %. De heffingen voor 1999 werden op 313 125 000 BEF (7,76 miljoen EUR) geschat ⁽⁷⁾.

- (9) De geïnde bedragen werden gebruikt om compensatie-uitkeringen uit te betalen aan de werkgevers die werklieden tewerkstellen bij het bewerken van diamant (klieven, slijpen, snijden, verstellen en zagen van diamant). De uitkeringen werden vastgesteld door een beheerscomité en waren beperkt tot het bedrag van de werkgeversbijdragen in het algemene stelsel van sociale zekerheid. In de praktijk dekten de uitkeringen deze werkgeverslasten slechts gedeeltelijk. Het recht van de werkgevers op deze uitkeringen ging in op 1 juli 1999. Volgens België maakte de uitkeringen toen 33 % uit van het totale loon; zij bedroegen gemiddeld 1,2 %, variërend van 0,5 % tot 3 %, van de totale productiekosten. Het stelsel zou een degressief karakter hebben: indien het een succes werd, zou het aantal werknemers toenemen, waardoor het bedrag van de uitkering per werknemer zou dalen. België is van mening dat alle begunstigde ondernemingen behalve één onder de communautaire definitie van kleine of middelgrote onderneming vallen.
- (10) Bij arrest van 13 maart 2000 vernietigde de Raad van State de maatregel uit 1999. Het totaal van de uitbetaalde compensatie-uitkeringen bedroeg 172 254 892 BEF (4,27 miljoen EUR). Slechts in een geval, Lens Diamond Industries NV, overschreed het bedrag 100 000 EUR, namelijk [...] ^(*). Intussen heeft België zich ertoe verbonden de de minimis-regel ⁽⁸⁾ (hierna te noemen: „de minimis-verordening”) na te leven wat betreft de toepassing van de vernietigde regeling.
- (11) Toen België de Commissie in kennis stelde van de regeling die de vernietigde regeling moest vervangen, was de discussie over alle aspecten van deze nieuwe regeling nog niet afgerond, maar over het geheel genomen verschilt de nieuwe regeling waarschijnlijk nauwelijks van de oorspronkelijke regeling. Het te innen bedrag zou eveneens worden vastgesteld op 0,10 %, de grondslag en de vaststelling van de uitkeringen zouden niet worden gewijzigd. De regeling treedt pas in het eerste of het tweede kwartaal van 2002 in werking. De looptijd ervan is in principe onbeperkt. Opgemerkt zij dat België zich er niet toe heeft verbonden de de minimis-verordening na te leven wat betreft de toepassing van de nieuwe regeling.

Redenen voor de inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag

- (12) In haar voorlopige beoordeling zette de Commissie uiteen dat de maatregelen naar haar mening steunmaatregelen van de staten in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn en dat deze steunmaatregelen exploitatiesteun zouden vormen, waarop geen enkele afwijking krachtens artikel 87, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag van toepassing lijkt te zijn.

III. OPMERKINGEN VAN DE BELANGHEBBENDEN

- (13) De klagende partij, de Vereniging van handelaars in ruwe diamant, sluit zich aan bij de argumenten die de Commissie heeft uiteengezet in haar besluit tot inleiding van de procedure. De maatregel komt immers ten goede aan de Belgische diamantindustrie en leidt bovendien tot discriminatie tussen handelaars in ruwe diamant, want degenen die geen industriële werkzaamheden uitoefenen, hebben geen enkel voordeel bij de maatregel. De maatregel druist in tegen de belangen van laatstgenoemde handelaars: een Belgische handelaar die een ruwe diamant koopt om deze in Duitsland te verkopen, zou de heffing betalen, terwijl een niet-Belgische handelaar deze niet zou betalen voor dezelfde transactie.
- (14) Het Compensatiefonds sluit zich aan bij de argumenten van België.

IV. OPMERKINGEN VAN BELGIË

- (15) In de eerste plaats is België verbaasd dat het besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, niet alleen betrekking heeft op de vernietigde maatregel, maar ook op de voorgestelde maatregel, waarvan het de Commissie nog niet formeel in kennis had gesteld.

⁽⁶⁾ Hieruit volgt dat de heffing ook exporttransacties betreft, maar niet importtransacties.

⁽⁷⁾ NB: Het is in de Antwerpse diamanthandel niet ongebruikelijk dat alvorens een definitieve koper wordt gevonden, een partij diamant doorverkocht wordt aan opeenvolgende makelaars en handelaars en dus het voorwerp uitmaakt van meerdere transacties. De heffing betreft echter niet transacties die niet op het creëren van meerwaarde zijn gericht.

^(*) Zakengeheim.

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30).

- (16) Voorts stelt België dat de middelen van het diamantfonds geen staatsmiddelen vormen zoals vereist volgens de definitie van staatssteun in artikel 87, lid 1, zoals blijkt uit de rechtspraak Preussen-Elektra⁽⁹⁾. Er is geen sprake van overdracht van staatsmiddelen, de bijdragen van de handelaars vervangen de werkgeversbijdragen. Voor de staat is het begrotingseffect neutraal. Het feit dat de bijdragen worden geheven op grond van wettelijke bepalingen, doet niet af aan deze redenering.
- (17) Ten derde stelt België dat de regeling slechts een versterking impliceert van het solidariteitsmechanisme zoals dat in elk socialezekerheidsstelsel bestaat. In dit kader worden de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid echter niet meer door de werkgevers in de industrie betaald, maar door de gehele diamantsector, met inbegrip van de diamanthandelaars. Afgezien van deze wijziging van het solidariteitsmechanisme, is er geen enkele andere verandering van het stelsel. Dit argument wordt bevestigd door het feit dat een meewerkende socialezekerheidsinstelling de inning van de compensatieheffingen op zich kan nemen. De regeling in de diamantsector kan worden vergeleken met een sectorspecifiek socialezekerheidsstelsel, zoals er andere specifieke stelsels bestaan, bijvoorbeeld voor zeelieden.
- (18) België voegt eraan toe dat de maatregel geen enkel effect heeft op het handelsverkeer tussen lidstaten. De situatie van Antwerpen is zeer specifiek. De stad herbergt het belangrijkste communautaire centrum van de handel in ruwe diamant in de Gemeenschap⁽¹⁰⁾. Antwerpen vertegenwoordigt naar schatting 80 % van de handel in ruwe diamant in de Europese Gemeenschap. Nauwelijks 0,1 % van de in Antwerpen verhandelde ruwe diamanten gaat naar andere lidstaten om daar te worden bewerkt. De jaarlijkse waarde van de in België verwerkte ruwe diamanten bedraagt ongeveer 500 miljoen USD.
- (19) Er bestaat geen concurrentievervalsing ten aanzien van de handelaars in ruwe diamant. De compensatie-uitkeringen hebben slechts betrekking op de industriële activiteit. Zij hebben geen ongunstige gevolgen voor de handelaars. Bovendien leiden de uitkeringen tot een vermindering van de kosten van bewerkte diamant, waarvan de handelaars eveneens profiteren. België heeft een tussentijds rapport verstrekt waarin een positief effect voor de gehele Antwerpse diamantindustrie wordt aangetoond.
- (20) België verwijst ook naar de zaak „Künstlersozialversicherung” (sociale verzekering voor kunstenaars)⁽¹¹⁾, die overeenkomsten lijkt te vertonen met de maatregel in de diamantsector. In deze zaak werd opgemerkt dat de uitgeverijen en persbureaus verplicht een bijdrage betalen aan bepaalde verzekeringen voor kunstenaars en journalisten. De Commissie heeft de maatregel aangevochten omdat zij tot dubbele belastingheffing leidde. Zij heeft zich nooit beroepen op de toepasselijkheid van de regels inzake staatssteun, hoewel Duitsland eveneens in het stelsel bijdraagt uit eigen middelen.
- (21) België heeft een door een economisch onderzoeksbureau verrichte analyse verstrekt. In de eerste plaats worden in dit rapport de concurrenten binnen en buiten de Europese Gemeenschap beschreven. De diamantondernemingen in Nederland hebben volgens het rapport een plaatselijk karakter, omdat zij zich voornamelijk op de toeristen in Amsterdam en op de plaatselijke juwelenindustrie richten. De Duitse industrie heeft volgens het rapport een meer geïndustrialiseerd karakter en opereert op grotere schaal dan de Nederlandse. De Duitse ondernemingen, aldus het rapport, zijn gespecialiseerd in de bewerking van diamanten voor medische doeleinden en in herstellingen. Deze ondernemingen staan hoe dan ook niet in een concurrentieverhouding tot de Belgische diamantindustrie. Laatstgenoemde industrie heeft de neiging zich te specialiseren in de bewerking op grote schaal van relatief grote en waardevolle diamanten. De belangrijkste concurrenten bevinden zich in India, Israël, de Verenigde Staten, Thailand, Sri Lanka, China, Rusland en Zuid-Afrika.
- (22) In de tweede plaats bevat het rapport tevens statistieken over de handel in ruwe en bewerkte diamant. Uit deze statistieken blijken geen effecten op het intracommunautaire handelsverkeer. De verzending van ruwe diamant naar Nederland, Duitsland, Frankrijk en Italië is toegenomen tijdens de periode waarin de Belgische maatregel werd toegepast. De procentuele stijging is zelfs groter dan voor de uitvoer naar derde landen. De Belgische uitvoer van bewerkte diamant naar Frankrijk is gedaald sinds de invoering van de maatregel, die naar Nederland, Duitsland en Italië is gestegen. De stijging heeft zich echter voortgezet na de vernietiging van de maatregel, hetgeen twijfel doet rijzen ten aanzien van een eventueel effect van de maatregel. Het rapport bevat ook gegevens over de invoer van bewerkte diamant in België. Uit deze gegevens kan geen duidelijke conclusie over de effecten van de maatregel worden getrokken. In elk geval heeft het merendeel (70-80 %) van de invoer van bewerkte diamant betrekking op diamanten die zijn uitgevoerd en na een inspectie worden heringevoerd.

⁽⁹⁾ Arrest van 13 maart 2000 in, zaak C-379/98, PreussenElektra QG en Schleswig AG/Windpark Reussenköge III GmbH.

⁽¹⁰⁾ De onderneming De Beers oefent daadwerkelijk een monopolie uit. Een veertigtal „toezichhouders” verkopen ruwe diamant in Antwerpen. Er zijn geen „toezichhouders” in de andere lidstaten.

⁽¹¹⁾ Arrest van 8 maart 2001 in zaak C-68/99, Commissie/Bondsrepubliek Duitsland, Jurispr. 2001, blz. I-1865.

- (23) In de derde plaats bevat het rapport een analyse van de gevolgen van de heffing voor de handelaars. Het concludeert dat de heffing niet leidt tot een discriminatie van de „gemengde” handelaars ten gunste van de „zuivere” handelaars, omdat geen enkele handelaar wordt geacht de inkomsten uit andere activiteiten te gebruiken om het effect van de heffing te verlichten. Deze redenering impliceert tevens dat niet moet worden verwacht dat de door de handelaars vastgestelde prijzen worden beïnvloed door de uitkeringen die zij ontvangen wegens hun industriële activiteiten. Bovendien vormen de uitkeringen slechts een gering deel van de totale prijs (ongeveer 1,2 % van de totale kosten) en van de bijdragen, en hebben de uitkeringen betrekking op dezelfde diamantproductieketen, hetgeen het netto-effect vermindert.
- (24) Het rapport besluit met twee algemene opmerkingen. Ten eerste zou de maatregel kunnen worden gezien als een correctie om een tekortkoming van de markt te ondervangen. De diamanthandel wordt begunstigd door de „externaliteiten” die voortvloeien uit de aanwezigheid van de diamantindustrie. De maatregel leidt tot „internalisering van deze externaliteiten”. De tweede algemene opmerking luidt dat de kosten van arbeid in België hoog zijn en dat het stelsel van belastingen en sociale bijdragen tot verstoringen leidt. De maatregel, aldus het rapport, dient slechts om dergelijke verstoringen te doen verdwijnen.

V. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

V.1. Steunmaatregelen in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag

Staatsmiddelen en het arrest PreussenElektra

- (25) De geïnde bedragen moeten worden beschouwd als staatsmiddelen. De maatregel bestaat uit een parafiscale heffing. De hoogte en de bestemming van de middelen worden bepaald door de Belgische wet- en regelgeving. In diverse arresten heeft het Hof van Justitie vastgesteld dat parafiscale heffingen staatssteun kunnen vormen⁽¹²⁾. De Commissie is van mening dat het arrest in zaak C-379/98 (PreussenElektra⁽¹³⁾) niet van toepassing is op de onderhavige feiten en omstandigheden. In geen enkel geval ontvangen de diamantondernemingen de uitkeringen rechtstreeks van de bijdragende ondernemingen. Bij de wettelijke bepalingen wordt geen minimumprijs voor het product in kwestie vastgesteld, zoals wel het geval was in de zaak PreussenElektra. In het geval van het Compensatiefonds gaat het om een „klassieke” parafiscale heffing, vastgesteld bij de wet en beheerd door een bij diezelfde wet ingesteld fonds, terwijl de bedragen van deze parafiscale heffing worden geïnd en de uitkeringen worden uitbetaald door het bij diezelfde wet ingestelde fonds. Het ministerie van Arbeid keurt het bedrag van de uitkeringen goed. Een regeringscommissaris, die wordt benoemd door de koning op voorstel van de minister die onder meer bevoegd is voor Arbeid, woont de vergaderingen van de controleorganen bij met raadgevende stem. Hij kan echter in beroep gaan tegen elk besluit dat hij strijdig met de wet of de statuten acht, en dit beroep heeft opschortende werking. Het betrokken besluit wordt definitief mits de minister het niet binnen een termijn van 20 volle dagen nietig verklaart. Het stelsel valt onder het publiekrecht. Onder de vernietigde regeling benoemde de koning alle leden van het algemene beheersorgaan en alle leden van het bijzondere beheerscomité dat dit orgaan moest bijstaan. Met betrekking tot de voorgestelde regeling heeft België uiteengezet dat over de bepalingen betreffende het beheer van het Compensatiefonds nog onderhandeld en overlegd wordt.

Selectief voordeel en (potentiële) verstoring

- (26) Steun die over een periode van drie jaar het niveau van 100 000 EUR voor een individuele onderneming overschrijdt, verstoort de mededinging, of dreigt deze te verstoren, door begunstiging van bepaalde ondernemingen. Volgens vaste rechtspraak van het Hof vormt een gedeeltelijke verlichting

⁽¹²⁾ Zie met name het arrest in zaak C-78/76, Steinike en Weinlig/Duitsland, Jurispr. 1977, blz. 595. In de overwegingen 21 en 22 stelt het Hof: „overwegende dat het verbod van artikel 92, lid 1, gericht is tegen alle steunmaatregelen van staten of met staatsmiddelen bekostigd, ongeacht of steun rechtstreeks door de staat wordt verleend dan wel door van overheidswege ingestelde of aangewezen, publiek- of privaatrechtelijke beheersorganen; dat het voor de toepassing van artikel 92 nochtans voornamelijk aankomt op de gevolgen van de steun voor de begunstigde ondernemingen en producenten, en niet op de situatie van de organen die de steun verdelen of beheren; overwegende dat een overheidsmaatregel ter begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producten zijn karakter van voordeel om niet verliest doordat hij geheel of gedeeltelijk wordt gefinancierd uit van overheidswege verplicht gestelde bijdragen van de betrokken ondernemingen”.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 9.

van de sociale lasten van de ondernemingen in een bijzondere bedrijfstak een steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, wanneer die maatregel bestemd is om die ondernemingen ten dele vrij te stellen van de geldelijke lasten die voortvloeien uit de normale toepassing van het algemene stelsel van sociale voorzieningen, zonder dat deze vrijstelling gerechtvaardigd is door de aard of de opzet van dat stelsel⁽¹⁴⁾. De compensatie-uitkeringen vormen een dergelijke vrijstelling ten gunste van ondernemingen in de Belgische diamantindustrie, en wat de oude regeling betreft, in het bijzonder Lens Diamond Industries NV. Werkgevers in de diamantsector in andere lidstaten en werkgevers in andere industrietakken in België komen niet in aanmerking voor een vergelijkbare compensatie voor hun sociale lasten. In het Belgische sociale stelsel dragen de werkgevers op forfaitaire wijze bij in de financiering van de sociale zekerheid van hun werknemers. De maatregel creëert een selectieve uitzondering buiten het algemene stelsel voor de werkgevers in de diamantsector. Het resultaat is een verstoring van de concurrentie ten gunste van laatstgenoemden. Het argument dat het specifieke stelsel de solidariteit binnen de diamantsector versterkt, doet niet af aan deze conclusie. België zelf beschouwt de regeling als een specifieke aanpassing voor de diamantsector, en verwijst naar de specifieke omstandigheden voor deze sector die België ertoe heeft gebracht om de betrokken maatregelen te nemen. Dit bevestigt dat de maatregel niet wordt gerechtvaardigd door de aard en de opzet van het Belgische sociale stelsel. Zo heeft het Hof in de zaak *Maribel bis/ter* vastgesteld, dat een regeling waarmee een werkgelegenheidsbeleid wordt gevoerd met middelen die enkel een rechtstreeks voordeel opleveren voor de mededingingspositie van ondernemingen uit bepaalde bedrijfstakken, niet gerechtvaardigd wordt door de aard en de opzet van het Belgische socialezekerheidsstelsel⁽¹⁵⁾.

- (27) Ten aanzien van de opmerking van België dat er andere sectorspecifieke socialezekerheidsstelsels bestaan, in het bijzonder die voor zeelieden, zij opgemerkt dat de Commissie in de communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer het begrip staatssteun in deze context en, rekening houdend met de zeer specifieke karakteristieken van deze sector, de voorwaarden waaronder dergelijke steun verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden geacht, heeft verduidelijkt⁽¹⁶⁾.
- (28) Door de vernietiging van de regeling door de Raad van State is het beheersorgaan van het Compensatiefonds niet meer bevoegd handelingen van beheer te verrichten. De minister van Werkgelegenheid heeft het voorlopig beheer over de beschikbare financiële middelen overgenomen. Daartoe heeft hij mensen aangesteld die gecontroleerd worden door een college van vereffenaars. Door de vernietiging is ook de grondslag voor ontvangen en gedane betalingen aan en uit het fonds verdwenen. Ten gevolge hiervan is het fonds in een aantal juridische procedures van terugvordering wegens onrechtmatige betaling verwickeld. Het college van vereffenaars heeft echter de principebeslissing genomen om slechts over te gaan tot terugvordering van de uitkeringen en terugbetaling van de bijdragen nadat een eerste principe-uitspraak ten aanzien van deze procedures is gedaan. De Commissie concludeert hieruit dat de terugvordering niet onverwijld geschiedt en onzeker is, daar terugvordering afhankelijk wordt gesteld van toekomstige uitspraken. Heden blijft het voordeel bestaan. Uit de door België verstrekte informatie blijkt dat de voorgestelde regeling gelijkwaardige voordelen zou opleveren, die in feite veel groter zijn doordat de regeling voor onbeperkte duur van toepassing zou zijn.

Ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten

- (29) Wanneer financiële steun van een staat de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, moet volgens de rechtspraak van het Hof dit handelsverkeer worden geacht door de steun te worden beïnvloed⁽¹⁷⁾. In het onderhavige geval versterken de uitkeringen de positie van de diamantondernemingen op de markt voor bewerkte diamant. Deze ondernemingen voeren het merendeel van hun productie uit, waarvan een belangrijk deel naar andere lidstaten. Zoals België heeft vermeld, zijn er kleine concentraties van deze activiteit te vinden in andere lidstaten, met name Nederland (Amsterdam) en Duitsland (Idar-Oberstein).

⁽¹⁴⁾ Arrest van 5 oktober 1999 in zaak 251/97, Frankrijk/Commissie, Jurispr. 1999, blz. I-6639, overweging 36. Deze overweging verwijst naar het arrest van 2 juli 1974 in zaak 173/73, Italië/Commissie, Jurispr. 1974, blz. 709, overweging 33; en naar het arrest van 14 februari 1990 in zaak C-301/87, Frankrijk/Commissie, Jurispr. 1990, blz. I-307, overweging 41).

⁽¹⁵⁾ Arrest van 17 juni 1999 in zaak C-75/97, België/Commissie, Jurispr. 1999, blz. I-3671, overweging 39.

⁽¹⁶⁾ Communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer (PB C 205 van 5.7.1997).

⁽¹⁷⁾ Arresten van 17 september 1980, Philip Morris/Commissie, 730/79, Jurispr. 1980, blz. 2671, overweging 11, en van 30 april 1998, Vlaams Gewest/Commissie, T-214/95, Jurispr. 1998, blz. II-717, overweging 50.

- (30) De Commissie kan het argument niet volgen dat de diamantondernemingen in Nederland en Duitsland niet zouden concurreren met de Belgische ondernemingen. De concurrentie bestaat wel degelijk: het is te verwachten dat de plaatselijke clientèle (plaatselijke juweliers, de groothandel in de juwelen-sector, enz.) een analyse maakt van de kwaliteit-prijsverhouding van de „plaatselijke” diamanten in vergelijking met die van de Belgische export. Men kan er zelfs van uitgaan dat toeristen de concurrentie activeren voorzover de diamantcentra in de gehele wereld bekend zijn. Zo verkopen enkele ondernemingen in Amsterdam een belangrijk deel van hun product aan Amerikanen die de reputatie van de onderneming reeds kennen. De concurrentie met Antwerpen wordt door de klant reeds in aanmerking genomen bij de keuze van zijn reis.
- (31) Bovendien bevinden de Belgische diamantondernemingen zich in het algemeen in hetzelfde marktsegment als hun Europese concurrenten. Antwerpen heeft reeds een belangrijk marktaandeel verloren aan ondernemingen in lageloonlanden. De Belgische ondernemingen zullen hoe langer hoe meer gedwongen zijn hun positie in het hogekwaliteitssegment te versterken. Dat is precies het segment waarin verscheidene Nederlandse (en waarschijnlijk ook Duitse) ondernemingen actief zijn. De opmerking van het door België ingeschakelde bureau voor economisch onderzoek dat onderscheid dient te worden gemaakt tussen de in „grootschalige” activiteiten gespecialiseerde Belgische ondernemingen en de ondernemingen in andere lidstaten die „kleinschaligere” activiteiten zouden hebben, houdt geen steek ⁽¹⁸⁾. Het gaat om dezelfde productmarkt ⁽¹⁹⁾.
- (32) Hoewel het eerste gevolg van de uitkeringen de verlaging van de arbeidskosten is, kan niet worden uitgesloten dat zij ook de positie van de begunstigde ondernemingen op de inputmarkten, in het bijzonder de markt van ruwe diamant, versterken. De onderneming De Beers bevindt zich daar in een bijzonder sterke positie. Voor geheel Europa staat zij slechts aan een veertigtal in Antwerpen gevestigde „toezichhouders” toe om ruwe diamant te verkopen. Het is gebruikelijk dat ruwe diamant het voorwerp van verscheidene achtereenvolgende transacties vormt alvorens te worden bewerkt. Dezelfde Belgische, Nederlandse, Duitse, enz. ondernemingen ontmoeten elkaar dus op deze markt.
- (33) De Commissie is het eens met de conclusies van het rapport van het bureau voor economisch onderzoek, waarin is aangegeven (blz. 2) dat „de cijfers betreffende de handel met de grote voorzichtigheid moeten worden geïnterpreteerd en geen doorslaggevend bewijs kunnen leveren”. Er is immers discussie mogelijk over de in aanmerking genomen tijdvakken, de termijnen die wellicht nodig zijn om de effecten van de maatregel vast te stellen en een hele reeks andere factoren die van invloed zouden kunnen zijn op de verstrekte gegevens. Voorts mag de omvang van de diamantindustrie buiten België en binnen de gemeenschappelijke markt niet worden geminimaliseerd. Op grond van de door België verstrekte informatie kan bijvoorbeeld worden berekend dat het percentage diamantarbeiders in de Europese Gemeenschap en buiten België ongeveer 7-10 % van het totaal bedraagt ⁽²⁰⁾.
- (34) De vernietigde maatregel en de voorgestelde maatregel versterken bijgevolg de concurrentiepositie van de Belgische diamantondernemingen ten opzichte van hun concurrenten uit andere lidstaten. Voorzover België de voorwaarden van de de minimis-verordening niet naleeft, zoals althans het geval is geweest ten aanzien van de onderneming Lens Diamond Industries NV, is de Commissie van mening dat de vernietigde maatregel en de voorgestelde maatregel het handelsverkeer tussen lidstaten beïnvloeden.
- (35) Aangezien alle bestanddelen van de definitie van steun voorhanden zijn, is de Commissie van mening dat de vernietigde steunmaatregel en de voorgenomen nieuwe regeling staatssteun vormen in de zin van artikel 87, lid 1, voorzover België de voorwaarden van de de minimis-verordening niet naleeft.
- (36) België heeft bijgevolg de bepalingen van artikel 88, lid 3, van het Verdrag geschonden door steun te verstrekken zonder voorafgaande kennisgeving en goedkeuring.

⁽¹⁸⁾ Bovendien zijn de meeste Belgische ondernemingen eveneens zeer klein en zijn er ook ondernemingen van „gemiddelde” grootte in Amsterdam.

⁽¹⁹⁾ België heeft niet aangetoond dat het segment van diamant voor medisch gebruik volledig gescheiden is van de andere segmenten van de diamantsector, en heeft evenmin aangetoond dat er geen enkele Belgische onderneming werkzaam is in dit segment. Zelfs indien al deze voorwaarden vervuld zouden zijn, zou dit een uitzondering blijven, zelfs in Duitsland: Idar-Oberstein is vooral bekend om zijn edelstenenindustrie, niet om chirurgische instrumenten.

⁽²⁰⁾ In dit cijfer is geen rekening gehouden met de verschillende graden van tewerkstelling en het feit dat een aanzienlijk deel van de arbeid in de diamantsector zwart wordt verricht.

Vergelijking met de „Künstlersozialversicherung“

- (37) Het door het Hof in zaak C-68/99 behandelde inbreukdossier heeft, zoals in overweging 14 van het arrest is onderstreept, een beperkte draagwijdte en laat de analyse door de Commissie van de betrokken maatregelen uit hoofde van de regels voor staatssteun onverlet. Het ontbreken van een analyse door de Commissie uit het oogpunt van staatssteun laat in ieder geval de analyse van het Compensatiefonds voor de diamantsector onverlet.

V.2. Verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt

- (38) De op grond van de oude regeling verstrekte, en op grond van de voorgestelde regeling te verstrekken steun verlaagt de lopende uitgaven van de begunstigde ondernemingen zonder verband met enige subsidiabele investeringskosten of de schepping van werkgelegenheid. De Commissie beschouwt deze steun derhalve als exploitatiesteun.
- (39) De Commissie moet de verenigbaarheid van de steun toetsen aan het EG-Verdrag. Zij heeft daarom onderzocht of de uitzonderingsbepalingen van artikel 87, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag van toepassing zijn. De uitzonderingsbepalingen van artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag zijn niet van toepassing, aangezien de betrokken maatregelen a) geen steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers zijn, b) niet bedoeld zijn tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen, en c) niet noodzakelijk zijn om de door de deling van Duitsland berokkende economische nadelen te compenseren. Evenmin zijn de uitzonderingsbepalingen van artikel 87, lid 3, onder a), b) en d), van het EG-Verdrag van toepassing; het betreft immers geen steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst, noch gaat het om steunmaatregelen om de verwezenlijking van een project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen.
- (40) België heeft ook niet gepoogd de steun op een van de voormelde gronden te rechtvaardigen.
- (41) Het tweede gedeelte van de uitzondering van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, namelijk steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, is evenmin van toepassing, omdat de steun niet bedoeld is voor initiële investeringen of voor het scheppen van werkgelegenheid in een regio waar ondernemingen voor dergelijke steun in aanmerking komen. Evenmin is de steun verstrekt aan ondernemingen in een ultraperifere regio. Het eerste gedeelte van deze uitzondering, namelijk steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te vergemakkelijken, is evenmin van toepassing. In de eerste plaats is de steun niet bedoeld voor onderzoek en ontwikkeling, milieudoelstellingen of investeringen door kleine of middelgrote ondernemingen. In de tweede plaats is de steun bedoeld als sectorale werkgelegenheidssteun, maar de voorwaarden waaronder de Commissie dergelijke steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan beschouwen, zijn niet aanwezig. Zowel in de richtsnoeren betreffende werkgelegenheidssteun ⁽²¹⁾ als in de mededeling van de Commissie betreffende controle op overheidssteun en vermindering van arbeidskosten ⁽²²⁾ geeft de Commissie aan dat dergelijke steun die beperkt is tot een of enkele gevoelige sectoren welke met overcapaciteit kampen of in een crisis verkeren, meestal van dien aard is dat de Commissie deze normaal gesproken niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan beschouwen. Punt 23 van de laatstgenoemde mededeling stelt dat een verlaging van de sociale lasten slechts werkelijk doeltreffend zijn indien zij betrekking heeft op sectoren die in mindere mate blootstaan aan internationale concurrentie en met name bepaalde dienstensectoren. De diamantbewerkende industrie is geenszins van de internationale concurrentie afgeschermd. België stelt dat de betrokken uitkeringen het tekortschieten van de markt ingevolge externaliteiten die voortvloeien uit de diamanthandel en die het gevolg zijn van het hoge niveau van de sociale lasten, corrigeren. De Commissie vindt in deze argumenten echter geen grond om ten gunste van de verenigbaarheid te beslissen. Het bestaan van dergelijke tekortkomingen die in verscheidene sectoren zouden kunnen worden waargenomen, heeft de Commissie er bij het opstellen van de richtsnoeren en de mededeling betreffende de werkgelegenheidssteun niet van overtuigd dat dergelijke maatregelen, gezien de concurrentievervalsing die zij veroorzaken, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zouden kunnen worden geacht.

⁽²¹⁾ PB C 334 van 12.12.1995, blz. 4. De verlenging van de geldigheidstermijn is bekendgemaakt in PB C 371 van 23.12.2000, blz. 12.

⁽²²⁾ PB C 1 van 3.1.1997, blz. 10.

- (42) Aangezien geen enkele uitzonderingsbepaling van artikel 87 van toepassing is, zijn de vernietigde maatregel en de voorgestelde maatregel, voorzover België de voorwaarden van de de minimis-verordening niet naleeft, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- (43) De terugvordering van de onverenigbare en onrechtmatige steun is een verplichting die de Commissie bij Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad ⁽²³⁾ is opgelegd. Deze maatregel is noodzakelijk om de voorgaande situatie te herstellen en alle financiële voordelen teniet te doen die de begunstigde van de onrechtmatig toegekende steun heeft genoten vanaf de datum waarop deze steun werd toegekend. De terugbetaling van deze steun moet onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures van België geschieden, voorzover die procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging ervan toelaten. De terug te vorderen steun omvat de rente die betaalbaar is vanaf de datum waarop de onrechtmatige steun de begunstigde ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de commerciële rentevoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het subsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

VI. CONCLUSIE

- (44) De uitkeringen aan de Belgische diamantondernemingen, die zijn toegekend door het bij de vernietigde regeling ingestelde Intern Compensatiefonds voor de diamantsector, met name de steun ten gunste van Lens Diamond Industries NV, en de uitkeringen die door het Compensatiefonds worden toegekend zoals daarin door België is voorzien, vormen steunmaatregelen van de staten in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, voorzover België de voorwaarden van de de minimis-verordening niet naleeft.
- (45) De Commissie stelt vast dat België in strijd met artikel 88, lid 3, van het Verdrag de steunmaatregel van 1999 op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd. Het feit dat de maatregel door de Raad van State is vernietigd, doet niet af aan deze conclusie.
- (46) De uitkeringen aan de diamantondernemingen op grond van de vernietigde maatregel en van de voorgestelde maatregel moeten, voorzover België de voorwaarden van de de minimis-verordening niet naleeft, als exploitatiesteun worden beschouwd. Aangezien geen enkele uitzonderingsbepaling van artikel 87, leden 2 en 3, van toepassing is, zijn de steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- (47) De onrechtmatige steun moet van de begunstigten worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door België ten uitvoer gelegde steunregeling ten gunste van de diamantondernemingen, voorzover de voorwaarden van de verordening van de Commissie betreffende de de minimis-steun niet worden nageleefd, alsmede de steunmaatregel die België voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de diamantondernemingen, zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

België neemt alle nodige maatregelen om de in artikel 1 bedoelde en reeds onwettig ter beschikking gestelde steun van de begunstigten terug te vorderen.

De terugvordering geschiedt onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures voorzover deze procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de onderhavige beschikking toelaten. De terug te vorderen steun omvat rente vanaf de datum waarop de steun de begunstigten ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de referentierentevoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het subsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

Artikel 3

België deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

⁽²³⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 9 april 2002.

Voor de Commissie
Mario MONTI
Lid van de Commissie
